N°. 23. A°. 1835.

ZATURDAG, den 21sten MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PRAMARIBO, den 19 Maart 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 17den dezer maand, N°. 299/271, is tot *Lid van het Geregtshof* te *Suriname* benoemd en aangesteld, de Heer Mr. JURIAAN HENDRIK DE FRIDERICI.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 Maart 1835.

Alzoo EZECHIEL BAREND en GOMPERT JACOBS, in qualiteit als Executeuren en Administrateuren van den Boedel HARTOG JACOBS en daaraan behoorende Plantagie *Leijdenshoop* en *Jacobslust*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slaven met namen: *Jantje*, *Doris*, *Charles*, en *Christina* met hare Kinderen *Eduard* en *Schubert*, van gemelde Plantaadje af- en op den naam van den Boedel HARTOG JACOBS over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.
(14288)

MILITAIR BUREAU.

Den 18 *Maart* 1835.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is op verzoek van de Tweede Luitenant bij de Schutterij van *Paramaribo*, LEENDERT VERHAVE, aan denzelven bij Gouvernements Order van heden, n°. 66/7, verleend *eervol* ontslag uit voormelde betrekking.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertentiën.

Had de Commissie tot vesting van eene vrije Kolonisatie het genoegen, om in dato 14 October 1834, het vertrek van het eerste vijftal personen of huisgezinnen naar den tot de vestiging van dezen vrije Kolonisatie door het Gouvernement afgestane 's Lands Domein Grond *Voorzorg* in de *Saramacca* te berigten; — zij kan thans weder het vertrek van eenige andere personen en een geheel huisgezin derwaarts vermelden; — makende het aantal van de zich aldaar thans gevestigd hebbende vrije kolonisten, buiten en behalven die vrije personen welke *tijdelijk* hulp en adsistentie voor de opbouwing der hutten als anderzins, met vergunning van de Commissie verleenen, tegenwoordig zestien hoofden.

De Commissie brengt wijders ter kennisse van het publiek, dat Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal gaarne zich heeft vereenigd met de door haar gedane voordragten, als;

1°. De vrijstelling van het Hoofdgeld, door de kolonisten verschuldigd, gedurende de eerste jaren.

2°. De overneming door het Gouvernement van de producten, bepaaldelijk van de door de vrije kolonisten afgewerkte rijst tegen den gewonen prijs van schoone rijst.

3°. De vrijheid om van de gelegenheid dat een vaartuig van de nabij liggende Militaire Post *Groningen*, naar de stad vertrekt of retourneert, voor de correspondentie met de Commissie enz., naar omstandigheid gebruik te kunnen maken.

En kunnen die vrije personen, welke van een onbesproken gedrag, en tot werkzaamheid gezind zijnde, hunnen behoeftigen staat wenschen te verbeteren door liever als burgers in eene vrije Kolonie zich te vestigen dan wel door zich aan werkeloosheid over te geven, een armoedig leven te leiden, zich ten dien einde, mits met goede getuigenissen voorzien als nog aanmelden:

Bij den Voorzitter den Heer J. GROOFF.

Den Penningmeester den Heer E. VAN EMDEN.

Den tijdelijken Voorzitter van de Surinaamsche Maatschappij van *Weldadigheid*, den Heer J. C. STUGER; — en

Bij den ondergeteekende.

Paramaribo, den 17 *Maart* 1835.

Uit naam der Commissie voornoemd,
H. H. DIEPERINK,
Secretaris.

Op autorisatie van de Kommissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zal de Kurator publiek bij Inschrijving verkoopen:

Acht Balen *HEELE KOFFIJ*, waaronder *twee* balen *zwarte bast*; — en *Eene* Baal *GEBROKEN KOFFIJ*, van de Plantaadje *Tijrol*,

Zullende de Inschrijving-billetten worden aangenomen tot Dingsdag den 24sten dezer, des voormiddags ten *tien* uren.

De Kooper zal *f* 1-10 voor de ledige Zak moeten betalen.

Paramaribo den 12 *Maart* 1835.

De Scriba bij de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.
(14271)

De betrekking van *ORGANIST* bij de *Evangelische Luthersche Gemeente* alhier, onvervuld zijnde, zoo worden mits deze, degenen die hiertoe genegen zijn, en de noodige bekwaamheid bezitten, uitgenoodigd zich vóór het einde dezer maand te vervoegen ten huize van den Heer PH. STEINHARD, Ouderling-Kerkmeester, alwaar nadere informatien te bekomen zijn.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1835.

L. BIXBY en J. C. W. BRUNINGS, verlaten de Kolonie voor een korten tijd.
(14293)

Scheepstijding.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, de Nederlandsche Sloep *Dolphijn*, Kapt. G. Eller.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt W. Chambrer. — Beiden van Coronie.

Den 18den, de Engelsche Schoener *Eliza*, Kapt. James Gaple, van Demerarij.

Den 20sten, de Nederlandsche Schoener *Buckleburry*, Kapt. F. Gregory, van Saramacca; Passagiers: de Heer van Thol en drie Bedienden.

UITGEKLAARD.

Den 16den, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. T. J. Foster, naar Gloucester; lading: 187 vaten Malassie.

Den 17den, het Schip *Agatha*, Kapt. L. Spükmah, naar Amsterdam; lading: 3 0 vaten Suiker, 25 balen schoone en 25 dito vuile Katoen.

Cristophorus Colombus.

Deze groote man, dien de geheele wereld kent, werdt tusschen 1440 en 1450 ergens in Italie geboren; want men weet den tijd wanneer, of de plaats waar, niet regt, evenmin als van Homerus; men weet alleen, dat hij door zijn vader, die hem tot den koophandel bestemde, naar Pavia gezonden werd, om zich in de wiskundige wetenschappen te oefenen. Eenige kleine zeereizen gedaan hebbende, kwam hij door het vergelijken en verbeteren van eenige oude en gebrekkelijke kaarten, nadenken en vernuftige gevolgtrekkingen op het vermoeden, dat er aan geene zijde des Oceaans nog onbekende landen bestonden, en besloot dezelve te gaan ontdekken. Vruchteloos zocht hij in zijn vaderland, Portugal, Engeland, Spanje en Frankrijk ondersteuning. Eindelijk verkreeg hij, na acht jaren vruchteloos aanhouden, van Isabelle van Aragon drie kleine schepen met welke hij den 3 Augustus 1492 in zee stak. Na 33 dagen ontdekte hij het eerste eiland der nieuwe wereld, Guanahani, hetwelk hij St. Salvador noemde. Hier op zijne reis vervolgende, ondekte hij Cuba en Hispaniola; doch besloot, daar een zijner schepen gestrand en het andere van hem afgeraakt was, het

berigt van den uitslag zijner onderneming naar Spanje te brengen. Na dat hij uit de wrakken van het gestrande schip een houten fort gebouwd en eene bezetting van 30 man daarin achtergelaten had, nam hij de terugreis aan, op welke reeds den volgenden dag het verloren geachte schip zich weder met hem vereenigde. Den 15 Maart 1493 liep hij onder het gejuich des volks, het gebulder van het geschut en het gelui der klokken, de haven van Palos binnen. Hij spoedde zich dadelijk naar Barcelona, waar Ferdinand en Isabelle hun hof hielden, en hij een' zegepralenden intogt deed. Op een' stoel naast den troon zittende, deed hij zijn verslag. Nadat hij tot Grande van Spanje verheven en met koninklijke gunsten overladen was geworden, liep hij den 25 September 1493 met 17 schepen uit Cadix, wederom in zee, en kwam den 2 November op Hispanjola terug. Daar hij de achtergelaten volkplanting vernietigd vond, liet hij eene versterkte stad bouwen, welke hij, ter eere der Koningin, *Isabelle* noemde, en tot wier bevelhebber hij zijn' broeder Diego aanstelde. Hij vervolgde hierop zijne ontdekkingen, bezocht Jamaika, en vond, toen hij ziek van deze onderneming terugkeerde, zich aangenaam verrast door de aanwezigheid van zijn broeder Bartolomeo, die de gevangenschap ontkomen was, en der volkplanting levensmiddelen en andere behoeften toegevoerd had. Ondertusschen was onder de togtgenooten van Columbus een algemeen misnoegen ontstaan; zij waren hem gevolgd in de dwaze hoop van in de nieuwe wereld zonder moeite rijkdommen te verzamelen, en hadden slechts kommer en wederwaardigheden gevonden. Zij wreekten zich door hem bij het hof te belasteren. Aguado, een persoonlijke vijand van Columbus, verscheen als Commissaris, om de tegen hem ingebragte bezwaren te onderzoeken; maar Columbus, het beneden zijne waardigheid achtende, in een land, waar hij zijne magt uitoefende, voor eene regtbank te verschijnen, benoemde zijn broeder Bartolomeo tot zijn plaatsvervanger, en vertrok den 20 Maart 1496 met 225 Spanjaarden en 30 inboorlingen naar Europa, en beschaamde door zijne tegenwoordigheid, en nog meer door de medegebragte schatten, alle hatelijke betichtingen zijner vijanden, die evenwel het afzenden der noodwendigheden voor de volkplanting en de nieuwe uitrusting nog een geheel jaar wisten te vertragen, zoodat Columbus eerst den 4 Julij 1498 zijne derde reis met zes schepen kon aannemen; drie dezer schepen zond hij langs den kortsten weg naar Hispaniola maar met de drie andere vervolgde hij in een westelijke rigting ontdekkingen; hij ontdekte Trinidad en andere eilanden, en bereikte het vaste land van Amerika, onderzocht de kusten van Parie en Cumana, en keerde naar Hispaniola terug. Hier was de volkplanting Isabelle, op zijn bevel, in een nieuw bebouwde stad verlegd geworden, welke hij de naam St. Domingo gaf, maar hij vond de volkplanting in eenen staat van gisting; toen hij de rust eenigzins hersteld had, ging hij over tot eene verdeeling der landerijen, en gaf de inwoners, die tot den arbeid gebruikt werden, aan de willekeur hunner meesters prijs, waardoor hij den grondslag leide tot de later in Amerika gepleegde gruwelen, welke den Spaanschen naam in de nieuwe wereld tot een vloek gemaakt hebben. De vijanden van Columbus waren inmiddels aan het Spaansche hof werkzaam tot zijn ondergang; Ferdinand en Isabelle, gehoor gevende aan hunne inblazingen, dat Columbus in de nieuwe wereld zijne magt misbruikte, en zich onafhankelijk zocht te maken, zonden Francisko de Bovadilla met eene uitgestrekte volmagt naar Hispaniola, om rekenschap te vorderen.

Terstond na zijne aankomst ontbood hij Columbus bij zich, liet hem ketenen aanleggen, en met zijne beide broeders naar Spanje voeren, waarheen tevens eene verklaring, door zijne bitterste vijanden onderteekend, gezonden werd. Columbus verdroeg deze smadelijke mishandeling met de waardigheid van een groot man, en schreef, toen hij den 23sten November 1500 in Cadix binnen gekomen was, een' brief aan den Koning en de Koningin, waarin hij hun kennis gaf van de hem aangedane verongelijkingen; een gunstig antwoord riep hem aan het hof, waar de beschaamde monarchen hem met de gewone onderscheiding ontvingen. Hij regtvaardigde zich op eene eenvoudige, maar treffende wijze, werd van alle beschuldiging vrijgesproken en in zijne waardigheden hersteld; de afzetting van Bovadilla werd bevolen, die op den terugtogt het schavot in de golven ontkwam. Doch in plaats van Columbus werd Nicolao de Ovando y Lares als Onderkoning naar Hispaniola gezonden; ook deze verongelijking verkropte zijn edel gemoed; het voltooijen van zijn werk lag hem nader aan het hart dan zijn gekrenkt eergevoel voldoening te bezorgen, hetwelk hij aan de nakomelingschap overliet. In de meening door de zeeëngte van Darie eenen weg naar Oost-Indie te vinden, bewoog hij het hof vier schepen tot deze onderneming uit te rusten; hij vertrok den 2den Maart 1503 met zijn' broeder Bartolomeo en zijn' zoon Fernando van Cadix, en kwam, tegen zijn oorspronkelijk oogmerk, den 25 Junij op de reede van St. Domingo aan, waar hij vruchteloos verzocht de haven te mogen binnenloopen, om een' opkomenden storm te ontgaan; hij vond echter middel om zijn klein eskader in den nacht, gedurende den orkaan, te bergen, terwijl eene vloot van 18 Spaansche schepen, die ondanks zijne waarschuwing uitliep, bijna geheel verging. Hij vervolgde hierop zijne reis naar Darie, zonder de vermoede doorvaart te vinden, en verloor twee zijner schepen door storm op dezen togt; de beide andere vergingen in het gezigt van Jamaika, waar hij met zijn volk met moeite aan land kwam. Doch hier werd zijne standvastigheid op de hardste proef gesteld. Twee zijner stoutste en bekwaamste zeelieden waagden met een paar kanos der inboorlingen den overtogt naar Hispaniola, om den onderkoning den toestand van Columbus te berigten. Eenige maanden verliepen, zonder dat er redding opdaagde. Wanhoop bemagtigde een gedeelte zijner manschappen; zij bejegenden hem met smaad woorden, bedreigden meer dan eens zijn leven, verlieten hem eindelijk, en trokken naar een ander gedeelte des eilands. Hier verbitterden zij door hun schandelijk gedrag de inwoners zoo zeer tegen alle Spanjaarden, dat zij hun geene levensmiddelen meer leverden; hun aller bederf scheen zeker; maar het vernuft van Columbus, die den moed nooit in het gevaar verloor, wist ook hier een redmiddel te vinden; hij nam eene maaneclips, welke hij vooruit berekend had, waar, om de bijgeloovige eilanders met den toorn der Goden te dreigen, wanneer zij met hunne vijandigheid jegens de Spanjaarden bleven volharden; een vreeslijk verschijnsel in de maan zou zijn gezegde bevestigen. Allen verschrikten hevig, toen zij zagen dat hij de waarheid gesproken had, bragten hem wat hij verlangde, en baden hem, dat hij de gramschap der Goden wilde bedaren. Na in dezen akeligen toestand een jaar doorgebragt te hebben, sloeg eindelijk het uur der verlossing. De beide stoute zeelieden hadden met hunnen kanos Hispaniola gelukkig bereikt, maar den onderkoning tot hulp ongenegen gevonden; het was hun echter gelukt zelven een schip te koopen, en met hetzelve verliet Columbus met de zijnen den 18 Junij 1504 Jamaika, en kwam ziek in Spanje terug, vernam den dood der Koningin Isabelle, en werd zeer koel door Ferdinand ontvangen, dien hij vruchteloos drong om het met hem aangegaan verdrag te vervullen. Afgemat door krankheid en verdriet, overleed hij te Valladolid den 20 Mei 1506. Zijn lijk werd volgens zijn verlangen, naar St. Domingo gevoerd, en later naar Cuba gebragt; doch in de Karthuizer kerk te Sevilie werd hem ter eere een prachtig gedenkteeken opgerigt.

De welbekende anekdote met het ei. Pedro Gonzalez de Mendoza, de Groot-kardinaal van Spanje, noodigde Columbus tot een feest, plaatste hem boven aan tafel, en liet hem met al die pligtplegingen bedienen, welke, in die naauwgezette tijden, alleen aan vorsten werden toegekend. Een hoveling, welke daarbij aanwezig en naijverig op Columbus als vreemdeling was, vroeg hem of hij niet dacht dat, indien hij (Columbus) Amerika niet ontdekt had, een ander evenwel de onderneming gewaagd zou te hebben? Columbus gaf hierop geen regtstreeksch antwoord, maar, een ei nemende, verzocht hij het gezelschap dit ei op eene van deszelfs zijden alleen regtop te doen staan. Allen beproefden het, doch vruchteloos; waarop hij het ei zoodanig op de tafel sloeg, dat hetzelve op het gebrokene gedeelte gemakkelijk konde blijven staan, en verklaarde, op deze eenvoudige wijze, dat, wanneer hij eens den weg naar de nieuwe wereld aangetoond had, niets gemakkelijker was, dan dien weg te volgen. » Deze anekdote, zegt Washington Irving, heeft men dikwijls als kleingeestig beschouwd; doch de eenvoudigheid van het verwijt maakt deszelfs gestrengheid uit, en is een blijk van de kenmerkende schranderheid van Columbus. De algemeene bekendheid der anekdote is een bewijs van hare verdienste."

Watergetijen.

	Hoog Water.	Laag Water.
21 Zaturdag.	's mor. 12-00	's av. 6-00
22 Zondag.	» 12-45	» 6-45
23 Maandag.	» 1-30	» 7-30
24 Dingsdag.	» 2-15	» 8-15

Ter Drukkerij van Gez. SEARES.